

செந்திலன் வெளியீடுகள்

ஸ்வரம் மலை
நாதரின் தத்துவ
பாடல்கள்.

1 / 2-63.
அக்கியோன் :-

அருள்கனி,

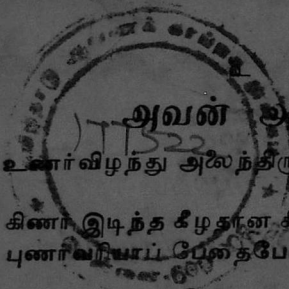
கோவை :- சாம்கிரி

[விலை 7 காசுகள்]

முக : 38-215N

M63

177522

அவன் அருள்.

உணர்விழந்து அலைந்திருந்தேன், நொந்து
போன சிந்தையில்
கிணர் இடிந்த கீழ்தான கீரை விதை விழியுடன்.
புணர்வரியாப் பேதைபோலப், புரிந்திடாமல்
புலம்பினேன்.

அணல் சிவந்த அழகுடனே அவன்
அருளைக் கண்டனே.

விருப்பும் இல்லை, வெறுப்புமில்லை,
வேரெதுவும் இல்லையே.
நெருப்பதான நீண்டமூச்சு
நின்று நின்று வந்ததும்
குறு குறுத்த விழியிலே
கொப்பளித்து நீர்வர
உருகி நின்று உமையாகி
உமயாள்பாதம் கண்டேனே.

அருள்கனி,
கோவை:- சரமிகீர்.

உகார, அகார, மகாரமான்.....

ஓங்காரரூப கணபதியே,.....

உடலாகிநின்ற, உணர்வாகிகண்ட,

இடர்போக்குகின்ற, அவர்துணையே. — உகா

ஓ...வென்று நீண்டு “ம்” என்று முடியும்

உலகாளும் காற்றும் மழையும்

ஓதாமல் உயிர்கள், உயிர்வாழ வில்லை - உன்

பாதாரவிந்தம் பகரும். — உகா

வேதாந்தமூலப் பொருளாகி வந்த

விதமானவனே நாயகனே.....

மதங்கொண்ட யானை முகத்தோனே - சாமி

மலையோனவனின் சகோதரனே. — உகா

விதிப்பயனும்! மதித்தவனும்!!

விதித்தது எதற்கென் சொன்னவனே - என்னுள்

உதித்தவன் மதித்தவன் ஷண்முகனே.....! — விதி

சாதித்தேன் சாமிமலை

சக்திவேல் தனிஞானம்.....!

போதித்தான் அவன் அருள்!
பெயருள்ள அறுகோணம்.

ஆதி அனாதையான
அமைதியிலே மௌனம்,
ஜோதி சொருபமாகி
சுகம் கண்டதே கவணம்.....!

-- விதி

மண்பொருள் பெண்களினால்
மயக்கம் தந்தார்! அதில்
கண்ணெட்டாக் காரியத்தை.....!
காட்டிவிட்டார்!

ஏன்மனம் கெட்டாயாடா?

என்று சிரித்துவிட்டார் - என்னை

இன்பதுன்பமற்றிருக்க சபித்துவிட்டார். -- விதி

ஆசையாலாயா? ஆறுமுகன்!

ஆசையால் ஆனவுடல் அழிந்தாலும், -- முருகா
ஆறுமுகா என்னை ஆட்கொள்வாயையா. — ஆசை
மனம், வாக்கு, காயமதில்
மறைந்திருப்பாய் — காம

மயக்கம் ஆங்காரமதை ... !
 மதியாமலே இருப்பாய்
 பாவவினை போக்க !
 பக்திதனை தருவாய்
 பயங்கரனாய் மாறிப்
 பாதகத்தை அழிப்பாய்.

— ஆசை

ஆவி, இருக்கும் வரை
 அடியேனை மறவாதே
 அதன் பிறகு பிரிந்து — எல்லோரும்
 அழும்போது போகாதே
 தொழுவதெல்லாம் வீனா?
 துணையற்று விட்டிடாதே
 தோணும் சாமிமலை
 தெய்வமே கைவிடாதே.

— ஆசை

பகையான உடலரசை!

குமரவடிவேலவர் கொண்டு விட்டார் — பயத்தை
 [கொண்டுவிட்டார்
 கோடான கோடி இன்பம் தந்துவிட்டார். — குமர

பேசவும்; பிழைக்கவும்;
 பிழையென; நினைக்கவும்;
 நடக்கவும்; நிற்கவும்;
 நல்வார்த்தை சொல்லவும்;
 வாங்கவும்; கொடுக்கவும்;
 வருங்காலம் உணரவும் — இப்படி
 வதைப்பட்டு வாழாமல்
 அதைப்பற்றி எண்ணாமல் — குமர
 குற்றமில்லாமலே கோபம் வராது
 குகனின் அருளுக்கு நிகரானதேது!
 பற்றுசை யற்றவர்க்கு பயம் கிடையாது
 பகையான உடலாசை உள்ளத்தில் இராது.-குமர

கோபமும்; கொஞ்சலும்.

கொஞ்சி வினையாடும், குழந்தையா! — முருகையா ... !
 கோபம் கொண்டால், உனக்கு நிகர்யாரையா? — கொஞ்
 அறியாத சிறுவனின், சிரிப்பிடுக்கும்! — முகத்தில்
 அருளான தாண்டவம் நிறைந்திருக்கும்.
 அசுரர்களை வெல்லும் வேலிருக்கும் — நெஞ்சில்
 அனுதினம் துதிப்போர்க்கு அஞ்சாதருளிடுக்கும்—கொஞ்

177522

சத்துரு சங்காரனே வேலவனே முருகா.....!
 சாமிகிரியில் நின்ற ஷண்முகனே - முருகா.....!!
 எத்திசையும் போற்றும் இறைவனே முருகா!!! - எனரூல்
 என்றும் எனையாரும் கந்தனே முருகா! முருகா! முருகா!!
 — கொஞ்

விந்தையான மதி

அழகென்ற பெயராகி முருகா வந்தாயா?
 அருளான் அறிவாகி ஆதரிப்பாயா? — அழ
 பாசபந்தமான ஆசை உணர்வற்று
 பேசாமெளனியாய் வந்தாயா? — இல்லை
 நீசசெயல்களால் ரோசமனமற்று
 மாசற்ற கொள்கையைத் தந்தாயா?
 மானிலம் உயிர்விற்கும் சந்தையா? — பொருள்
 போதும் அங்குள்ளோர் யாரையா?
 புரியாதையா! தெரியாதையா! புகழ்
 பேரின்ப நிலையான கந்தய்யா!
 விந்தையானமதி, மந்தமாக — சுகம்
 வந்துபோன, மாயமயக்கமா? — இதை
 சொந்தமற்ற உடல், அந்தரங்க உயிர்
 கந்தனூரின் செவி கேட்குமா? உலகம் ஏற்குமா? — அழ

உயிர்த்துணைவன்

கோயிலும் நிலைப்பதில்லை — அங்கே!

குடிகொண்டார் இருப்பதில்லை.

— கோ

கட்டிவிடும் கோயில் அல்ல! — இடிந்தால்

கட்டிவிடும் கோயில் அல்ல

சுட்டுவிடும் சுற்றத்தாரே!

விட்டாலும் உயிர்த்துணையாய்!

வேலவன் வருவாரே.... ..

— கோ

எலும்பும், நரம்பும், தசையாலே,

எழுந்த கோயில்.

நானூந் தோல் சுவற்றின்

நாற்றங் கழுவுங் கோயில்.

தொண்ணூற்றூறு தத்துவத்

தேவர்களான கோயில்.

கண்ணில் காணாமல் உடல்

மண்ணில் மறையும் கோயில்.

— கோ

மனோதய தொல்லை!

தெரியுது போக வழியுமில்லை — அருள்

புரியுது மனமது தெளியவில்லை

— தெரியுது

வருபவன் குருடன், வழியிலே கிணறு.
 வரவர அறிவது கைவேலல்லவோ.....!
 அருளொடு சாமிநாத னருளாலே
 அதிசய, அற்புத, ரகசியம், சொல்லவோ!

— தெரியுது

ஆபத்திலே அமைதி!
 கோபத்திலே கெஞ்சலா.....?
 பாபத்திலே பரிவு.....!
 பண்பெலா உன் செயலா.....?

தீபச்சுடர் உடலுள்
 தெரிந்து கொள்வெனும் பொருளா.....?
 தேனாற்றில் அமுதாரும்
 தென்பழனி வேலா.

— தெரியுது

காட்டில் எரிந்த நிலா!

ஊட்டிவிட்டால் உண்பேன் - முருகா
 உறங்க வைத்தால் தூங்குவேன்
 கூட்டி வைத்தால் சேர்வேன்
 குமரா உன் செயல் என்பேன் — ஊட்டி
 ஏட்டிலே பாட்டிலே
 எழுத முடியுமோ! — உணர்வை

ஒட்டிய சுகமதை
 காட்ட இயலுமோ!
 போட்டியிட்டே கேட்டால்
 புரியமுடியுமோ! — நினைவை
 நாட்டிய வேலாலே
 நமக்கு பயம் வருமோ!
 காட்டில் நிலா எரிந்தால்
 கருவிருள் படாராதா.....?
 கேட்டவர்க்கே தெரிந்தால்
 கேவலமாகாதா.....?
 வாட்டங் கொள்ளும் மனதை
 வதைத்திட முடியாதா.....?
 வடிவேல் சரவணனால்
 வரும் தீமை போகாதா.....? — ஊட்டி

சீரித்தது, வெறுத்தது!

பூத்தது; காய்த்தது; கனியானது; — மனதைக்
 காத்தது அருள் சக்தி வேலென்பது — பூத்தது
 சேர்த்தது; பிரித்தது;
 வார்த்தைகள் வருவது;

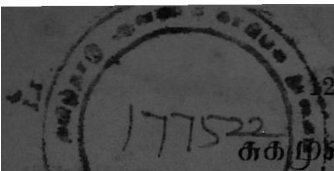
சிரித்தது, வெறுத்தது,
செந்திலன் செய்வது! — பூத்தது

சூத்திரக்கயிர் மூச்சை ஓட்டிது!
சூரியன் மதியோடு தோன்றியது!
ஆத்திரம் அதிலே உண்டாக்கியது - அதை
அடக்கிய அன்பருள் பயிரானது. — பூத்தது

பாராட்டால் ஏது பயன்!

ஈடேற்ற மனம் இல்லையா? - முருகா
இரக்கமாய் கேட்க்கில்லையா? — ஈடேற்ற
பாராட்டு பவராலே பயனில்லையா? - கண்
நீரோட்டம் கண்டாயே கதியில்லையா....?
போராடும் மனத்தை இன்னும் புரியவில்லையா?
போகா இடத்திலும் உன் அருளில்லையா?
— ஈடேற்ற

பழித்தே பகைத்தே பலரை ரசித்தேனா....?
பசித்தோர் முகம் பார்த்து புசித்தேனா....?
அழித்து பிறவா உடல் எடுத்தேனா? - பேர்
ஆனந்த பாட்டில் பிழை தொடுத்தேனா....?
— ஈடேற்ற

சுகிருண்டு

சொல்வதில் நினைப்பதில் சுகமுண்டு..... வெற்றி
 வேல்முருகனின் செயர்துதிப்பதுண்டு. — சொல்
 கள்ளம் இல்லாதிருத்துண்டு - அதனால்
 கருணை உருவான அழகுமுண்டு
 தொல்லைகள் இல்லாமல் போவதுண்டு - எதற்கும்
 துயரப்படாத மனத்துணிவுமுண்டு
 பொல்லாங்கு அழிந்த ஆனந்தமுண்டு - ஏனோ
 பொருந்தாமல் போனதிலும் சக்தியுண்டு
 வள்ளலாய் தாராள வாழ்வுமுண்டு - நமக்கு
 வைகம் உள்ளளவும் கீர்த்தியுண்டு. — சொல்
 ஒங்கார ஒளியான, சாமிமலை நாதனை.
 பாங்கான உணர்வலையாய், பறந்து திரிந்தவனை
 நீங்காத நினைவான, சக்திவேல் ஷண்முகனை,
 நிர்குணத்தில் எழுந்த சற்குரு சரவணனை. — சொல்

விபரங்களுக்கு :-

06.38

II. ஸ்வாமிநாதன்,

திருமஞ்சள வீதி, : ஸ்வாமிமலை.